

ΕΠΟΧΗ ΔΕΤΤΕΡΑ.

Ο'ταν συμπαγεῖσα ή ὥλη ἐσχημάτισε τὸν
ἐσωτερικὸν λίθον τῆς Σφαιρᾶς, καθὼς
καὶ τὸς ὄντας εἰς τὴν ἐπιφανέσταν μεγά-
λος υέλοπαγεῖς ὄγκος.

Εγνώμενος ὅτι ἔφερε πάντα διαβέξωσι, κατὰ
τῶν ὑπόθεσιν ἡμῶν, δύω χιλιάδες καὶ ἑννεα-
κόσιοι τεράκοντα ἔξι χρόνοι, περοῦ πάντα λάβη ἡ
Τρόγειος Σφαῖρα ὅλην ἀυτῆς τῶν σύντασιν,
καὶ σκληρυνθῇ ὁλοκλήρως ὁ ὄγκος ἄχει τῆς κε-
τρινῆς αὐτῆς. Αἱ παραβάλωμεν τοίνυν πάντα ἀπο-
τελέσματα τῆς σκληρώσεως ταύτης, τῆς σω-
τετηγμένης γεώδους Σφαιρᾶς μὲν ὅσα βλέπο-
μενος ὅτι ἀκολυθεῖσιν εἰς τὸν σωτετηγ-
μένον μετάλλιον ἡ ὑέλινον. Οταν δὲ τοιοῦτος
ἀρχεται πάντα κρυῶνται, γεννῶνται ἐπὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἀυτῆς ἔπιπαι, καρπούλοπτες, καὶ ἔπι-
χύπτες, ὑποκάπω δὲ ἀυτῆς κανεῶντες, αὐτρα, καὶ
αὐαφυσίμαται, πάντα ὅποια διώνται σύνταῦ-
θα πάντα μᾶς παρατίσσωσι πάντας περάτας αἰωμα-
λίας, ὅσαι ἐπαύω τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς δι-
ρέθησαν, καὶ πάντα χάσματα τῆς ἐνδοτέρας ταύτης
μέρες, αφ' ὧν ἔξομενοι μίαν ἴδεαν ποῦ μεγάλες
ἀειθμοῦ τῶν ὄρέων, τῶν κοιλάδων, τῶν αση-
λαίων, καὶ τῆς σκολιοπότων, ὃποῦ ἐχηματίση-

σαν ἀπὸ τῆς πρότεινος αὐτῷ χρόνις εἰς τὰ σέκαπε-
εικὰ τῆς Γῆς τρόματα. Αὕτη ή σύγκεισις ή-
μῶν εἶναι ἀκειβεστέρα, ὅτι καὶ τὰ υπελόταπε
ὅρη, τῇδε ὅποιαν τὸῦ Λόνας ύποτίθημι ἔτιδεν χι-
λιάδων καὶ περιπλοσίων ὄργυῶν, αὐταφερόμενα
πρὸς τὴν διάμετρον τῆς Γῆς, εἶναι ως τὸ ὄγδοον
μιᾶς γραμμῆς, πρὸς τὴν δίποδα μιᾶς Σφαί-
ρας διάμετρου. Οὕτως, αἱ τόσον κατὰ τὸν ὄγ-
κον τῶν, ὅσον καὶ κατὰ τὸῦ Λόνας ἐξαίσιοι ἐκεῖ-
ναι τῇδε ὄρέων σειραί, τῆς Ναλάσης τὰ αὐτά,
όπτε φαίνονται ὅτι εἰσιν ἀβυσσοί βύθυαι, αὐτα-
θεωρούμεναι πραγματικώτερον, εἰσὶ μόνον ἀ-
στήματοι αὐτομαλίαι ως πρὸς τῆς Σφαίρας τὸ
μέγεθος, αἱ ὅποιαι ὅταν ή Γῆ συνεπιγνύετο,
ἐπρεπε νὰ γεννηθῶσιν οἵ αἴπαντος· ταῦτα εἰ-
σι φυσικὰ ἀποτελέσματα παραχθεότα ἀπὸ
μίαν φυσικὴν καὶ ἀπλυτάτην αὐτίαν, οἵτοι ἀ-
πὸ τὴν συνέργειαν τῆς καταλύζεως τῇδε συνε-
πηγμένων ύλῶν, ὅταν ἐπανῶ εἰς τὴν ἐπιφά-
νειαν ἐσκληρώσουτο.

Τότε καὶ τὰ σοιχεῖα διεκείθησαν διὰ τῆς
καταλύζεως, καὶ τῆς προόδου αὐτῆς· ἐπειδὴ εἰς
ἀυτιὰν τὴν Ἐποχὴν, καὶ πολὺ μᾶλι ταῦτα μά-
λιστα ὅσον ή ὑπέρμετρος Θερμότης διέρκεσεν,
ἐγένετο μία διαίρεσις, καὶ μία ἀπόρριψις ὅλων
τῇδε πητικῶν ύλῶν, καθὼς εἰσὶ τὸῦ θύρων, ὁ
ἄντρος, καὶ αἱ ἐπίλοιποι κάστιαι, πὰς ὅποιας ἀπω-
θεῖ εἰς τὰ ἔκτος ή μεγάλη Θερμότης, καὶ αἱ
όποιαι μόνον διώναται νὰ διαμείνωσιν εἰς σό-
μέρος συγκεκραμμένου, ὅποιον δὲν ἦν τότε ή
τῆς Γῆς ἐπιφάνεια. "Ολαὶ λοιπὸν αἱ πητικαὶ
ἐμεῖναι ὕλαι σέκετείνοντο περὶ τὴν Σφαῖραν εἰς

110 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

εὐ αἵμοσφαιρας χῆμα, ἔως εἰς μίαν μακρὰν
ἀπόστασιν, ὅπερ δὲ λιώ τόσον σφοδρὰ ἡ Θερ-
μότης, ἢν φέ αἱ σκληρότεραι εἰκτακεῖσαν καὶ εἴ-
ξυελαθεῖσαι, ἀφ' ἣ συμεπάγησαι εἰσχυμάτι-
σαι τὸν εἰσωτερικὸν λίθον τῆς Σφαιρας, καὶ τὸν
πυρρήνα τῷ μεγάλῳ ὄρεων, τῷ δὲ ὅποιων αἱ κο-
ρυφαὶ, οἱ εὐδόμιοι ὄγκοι, καὶ αἱ βάσεις, συν-
τίθενται τῷντι αἴποτε πελοπαγῶν κύστιῶν. Ἡ το-
πικὴ λοιπὸν περώτη ἀποκαταστασις τῷ σειρῶν
τῷ δὲ ὄρεων, αὐτήνει εἰς τὴν διεπέραν αὐτὴν Ἐ-
ποχὴν, ἡ ὅποια προϋπῆρξε πολλοὺς αἰῶνας
ἀπὸ εἰκείνην, εἰς τὸν ὅποιαν τὰ τίτανώδη τῷ
ὄρεων ἐγένοντο· ὅτι ἀντὶ μετὰ τὸν σάσιν τῷ
ὑδάτων εἰσχυματίδησαν, εἰπειδὴν ἡ σώματος
αὐτῶν ὑποτίθησι τὸν γενέσιν τῷ κογχυλίῳ,
καὶ αὖλον κύστιῶν, ὅπερ εἰς τὰς κόλπους αὐτῆς
ἡ Θάλασσα περιθάλπει καὶ βρέφει. Ἔως δὲ τῆς
Σφαιρας ἡ ἐπιφάνεια δὲ λιώ τόσον εἰς ψυχαν-
μένη, ὃσον νὰ ἀφίσῃ τὸ ὕδωρ νὰ κατασταθῇ
ἐπαύω τὰ ἐπιπέδα χωρὶς νὰ σχετιζεται, ὅλαι
αἱ θάλασσαι ἡμῶν σωμάτισαν εἰς τὴν αἵμοσ-
φαιραν, καὶ τότε μόνον ἡδωνὴσαν νὰ πέσω-
σι καὶ ἐπισωμαχθῶσιν εἰς τὴν γῆν, ὅταν ἡ
ἐπιφάνεια, πλέον ψυχὰ ἴκανῶς δὲ διεσκέ-
δαζε τὸ ὕδωρ διὰ τῆς σφοδρᾶς του αἷμαχλά-
σεως. Ο δὲ χρόνος τῆς ἐπισυναγωγῆς τῷ θα-
λασσῶν ἐπαύω εἰς τῆς Σφαιρας τὴν ἐπιφά-
νειαν, προϋπῆρξεν αἴποτε εἰκείνην τὴν σιγμένην
μόνον ὄλιγας χρόνις, ὅτε ἡδωνάτο εἰκείνη ἀκα-
ταφλέκτως νὰ εγγιχθῇ· ὥστε ἐπαειδυμενέων
εβδομήκοντα περὶ τε χιλιάδων χρόνων αἴποτε τοῦ
χυματισμοῦ τῆς Γῆς, καὶ τὰ ἡμίσεος αὐτῷ λο-

ΕΠΟΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. 311

γιζομένου διὰ τῶν θύρων τόσον ὅσον νὰ πηγίζετο, παρῆλθον ίσως ἀκόμη εἴκοσι περὶ χιλιάδες ἐκ τοῦ πρώτων χρόνων προτοῦ τὸ ὕδωρ διαλελυμένου εἰς τὴν αὔγουστοφαιραν νὰ διαπερῇ νὰ ἔπισυναχθῇ εἰς τῆς Σφαιρας τῶν ἐπιφανειῶν. Επειδὴ, αὐτῷ διδεται μία ἴκανῶς μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ, εἰς τὸν ὄποιον τὸ Θερμὸν ὕδωρ δὲν διώναται νὰ μᾶς βλάψῃ, καὶ τοῦ βαθμοῦ σὺν ᾧ ἐκεῖνο κοχλάζῃ, τῷ υπάρχῃ σὺν μεγάλον διάσημα μεταξὺ τῶν πρώτων ἐκείνης τῆς ανακωχλάσεως βαθμοῦ, καὶ τῷ βαθμῷ εἰς τὸν ὄποιον δύναμεως διασκεδάζεται εἰς αὔγους, διώναται μὲν ὅλον τοῦτο νὰ βεβαιώσῃ τις, ὅτι οὐδὲν διαφορὰ αὕτη τοῦ χρόνων, δὲν διώναται νὰ γίναι μεγαλητέρα απὸ ᾧ, τι ἐγὼ αὐτῶν ὅξειλαβον.

"Οὗτοι, εἰς τὰς πρώτας ἐκείνας εἴκοσι περὶ χιλιάδας τοῦ χρόνων οὖσα η ὕδρογειος Σφαιρα πυρώδης ἥδη καὶ Θερμὴ ὡς ὁ Ἡλιος, ἔχαστε μόνον ὄλιγον κατ' ὄλιγον τὸ ἑαυτῆς φῶς καὶ τὸ πῦρ· οὐ κατέστασις τῆς πυρακτώσεως αὐτῆς διήρκεστε μόνον δύω χιλιάδας καὶ ἔννεακοσίους τελάποντας ἔξι χρόνους. ἐπειδὴ ἀυτὸς ὁ χρόνος ἐχειάζετο αναμφιβόλως ἵνα σκληρυνθῇ τοις εἰς τὸ κενόν αὐτῆς· ὕστερον αἱ στερεαι ὥλαι απὸ τοῦ ὄποιων σωτίθεται ἐγένοντο ἔτι τορεώτεραι σύσφιγχθεῖσαι διὰ τῆς ἀποτύχειως μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καὶ καπάλι μικρὸν ἔλαβον τοιαύτην τῶν φύσιν αὐτῷ καὶ σύμπτητιν ὄποιαν ἥδη γνωεῖσμεν εἰς τὸν λίθον τῆς Σφαιρας, καὶ εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη, τὰ ὄποια σωτίθεται ἀληθῶς εἰς τὰ ἑαυτῶν ἔνδοτε-

ρα,

τις ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ρα, γὰς εἰς τὰς κορυφὰς μόνον ἀπὸ ὑλᾶς ὁμογενεῖς (ι).· καὶ γάρ οὐδὲν οὐτῶν συμφωνεῖ διὰ τὴν αὐτὴν Ἐποχήν.

Eis

(ι) Η πέτρα τῆς Σφαίρας καὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη ἀπό τῷ ἐνδοτέρῳ αὐτῶν ἔως εἰς τὰς κορυφὰς, συντίθενται ἀπό μιας υελοπαγῆς ὑλῆς. Εἰπον οὖς τὸν Θεωρίαν τῆς Γῆς, (Τόμ. α. σελ. 100.) ὅτι πῦραστο νὰ ἥναι κενή εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτῆς μέρος ή Ὑδρόγενος Σφαίρα, η πεπληρωμένη ἀπό μίαν ψσίαν πολὺ πυκνοτέραν ἔχειν τὰς ὁποίας ἔως τώρα γνωρίζομεν, χωρὶς νὰ δυνηθῶμεν τὰς νὰ ἀποδέξωμεν... καὶ ὅτι δυσκόλως περὶ αὐτῆς διητόμεθα νὰ ἐφύγωμεν τινας μὲν λόγω ἐπινοίας. Άλλ' ὅταν ἔξεδέμια τὸ περί τῆς Θεωρίας τῆς Γῆς ἐμὸν Σύγγραμμα τῷ 1744 ἔτει, δεν ἔγινεν ὅλα τὰ μέσα καλῶς διὰ τῆς ὁποίων διάταξις νὰ καταλάβηται ὅτι τῆς Ὑδρογενούς Σφαίρας η πυκνότης γενικῶς ληφθεῖσα, εἰς μέσην μεταξύ τῆς πυκνοτήσαν τῆς σιδήρου, τῆς μαρμάρου, τῆς πυρομάχου, τῆς χάλικος, καὶ τῆς μέλανης, ὁποίας αὖτε εἰς τὸ φρῶτόν μοι ἐπιξάμπν τὸ πόρμυμα. (Ὀρ. τὸ ὑποδετικὸν μέρος αὐτοῦ τοῦ Συγγράμματος). Τότε ἐκόμι ἀπεδήνει δεν τίχον τὰς πέτρας ὅλας πεποιημένας, αἱ ὁποίαι εἰς αὐτὸν τὸ σωματόμενον μὲν ὠδηγοῦσσαι, μὲν ἔλειπον πολλαὶ παραπρήσεις τὰς ὁποίας ὑστερούν οἵ τοι μακρὸν διάσημες τὰν ἁρόνων σωμάτων. Όλαι ἔκειναι αἱ δοκιμαὶ γενομέναι μόνον διὰ τοῦτο σκοπὸν, καὶ αἱ γέναι παραπρήσεις τὸ περιοχότερον, ἔκειται μα τὰς φρώτας ἰδέας, καὶ μοὶ ἐμέπινδυσαν ἄλλας παρεπομένας καὶ πλέον ὑψηλοτέρας, ὥστε αἱ εὔλογοι ἔκειναι ὑποδεσμοί τὰς ὁποίας ἐγὼ ὑπετόπασσα ἀφ' ὅπου πῦραστο τοις νὰ σοχασθῇ, ἀπέβησαι πλέον λίαν ἀξιόλογοι ἐπαγωγαί, ἃς ὡν αἰναράνεται ὅτι η Σφαίρα τῆς Γῆς σωμετέθη γενικῶς, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς ἀχειρὶ τοῦ κείτρου, ἀπὸ μίαν υελοπαγῆ ὑλὴν, πυκνοτέραν κατά τι περισσότερον ἀπὸ τὴν μέλον. Η Σελήνη δέ ὅτι σωμετέθη

ΕΠΟΧΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. 113

· Εἰς τὰς πρώτας παρομοίως ἔισακοντας ἐπτά χιλιάδας χρόνων ἐσχηματίσθησαν τῷ μεταλ-

ἀπὸ μίαν ὑλίας πόσου πυκνώι καθὼς ὁ τιτανῶδης λίθος. Οὐ οὐδὲ ἀπὸ ὑλίας σχεδὸν πυκνώι ὡς τὸ μάρμαρον. Ή οὐδὲ ἀπὸ μίαν ὑλίας πλέον πυκνοτέραιν ἀπὸ τὸν Σμυρίτην (λίθον). Οὐ οὐδὲ μίαν ὑλίας πλέον πυκνοτέραιν τοῦ Καστέρεω. Οὐ Ζδὺς ἀπὸ ὑλίας ἥττῳ πυκνώι τῆς τιτανίας, καὶ ὁ Κρόνος ἀπὸ μίαν ὑλίας σχεδὸν ὡς τὸ πωφύλιον ἐλαφραῖν, καὶ τελευταῖς ὅτι οἱ δορυφόροι τῶν δύο ἐκάτιων μεγάλων Πλανητῶν, σωτίσανται ἀπὸ μίαν ὑλίας ἐτι μᾶλλον ἐλαφροτέραιν, ἀπὸ τῶν ὑλίων τῆς ἀρχικοῦτων Πλανήτας.

Βέβαιον ἐσιν ὅτι τὸ κέντρον τῆς Βαρύπτως ἐν τῇ Σφαιρᾷ ή μᾶλλον εἰπεῖν τῇ Σφαιροηδῇ συμπίπτει μετὰ τοῦ κεντρίου τοῦ μεγέθεως. καὶ ὅτι ὁ αἴξων περὶ τὸν ὅποιον σρέφεται, διὸ τῶν ιδίων αὐτῶν κεντρών διέρχεται ἦτοι διὰ τοῦ μέσου τῆς Σφαιροηδῆς, καὶ ὅτι ἐπομένως εἰς ὅλα τὰ αἰάλογα αὐτοῦ μέρη ἐσι τῆς αὐτῆς πυκνόπτως. ἐπειδὴ ἐκεὶ εἶχεν ἐπέρωτας, καὶ τὸ κέντρον τοῦ μεγέθεως δενί σωμάτιπτεν ὅλως μετὰ τοῦ κεντρού τῆς Βαρύπτως, τῆς περιστροφῆς ὁ αἴξων ἐμελλε νὰ δύρσῃται τότε περιστότερον τὸν τὸν πάροτε τὸν αἴλου μέρος ἐγκεκλιμένος, καὶ εἰς τὰ διάφορα τῆς Γῆς Ήμισφαιρίας, ή διάρκεια τῆς αἰακυκλίσεως ἐμελλε νὰ φανῇ αὖτος. ἀλλ' ή αἰακύκλοτος αὖτι εἰστιν ἐντελώς ή αὖτι διὰ ὅλα τὰ κλίματα, ἀρχε ὅλα τὰ αἰαλογγύντα μέρη τῆς Σφαιρᾶς ἔχεστι τῶν αὐτῶν αἰαφορικών πυκνόπτωτα.

Καὶ καθὼς ἐκ τῆς ἐπικυρωτώσεως αὐτῆς φρός τὸν Γαγκρεύνον καὶ τῆς ἀσέτι ἐμπαρχούσης ιδίας αὐτῆς θερμόπτωτος, ἀπεδείχθη ὅτι ή Τύρογειος Σφαιραῖς συνίσταται, ἀπὸ μίαν ἐκπακέσαιν ὑλίας εἰς τὸ πῦρ, ή ὅποια διὰ τῆς αἱμοιβαίας ἐλέγεως σωτηροίσθη, τῆς συντετηγμένης ταύτης ὑλῆς ή τῶν σῶσις, ηδωμάτω μόνον νὰ αἰαδώσῃ μίαν ἐλεύθεροι Σφαιραῖς ἀπὸ τοῦ κεντρού αὐ-

ταλλείων ὅλαις αἱ μεγάλαι φλέβες, καὶ οἱ παχεῖς αὐλακες, ὅπα τὰ μέταλλα αὐδεῖσκονται,
αἱ

τῆς ἔως εἰς τὴν περιφέρειαν πλήρη, οὐδὲν διαφέρει ἀπὸ μίαν ἄλιαν τελίαν, τίμῃ κατὰ τὴν μείζονας
ἀυτῆς περὶ τὸν Ἰσημερινὸν ἐπικύρωσιν, καὶ ἐπιπεδώσιν ὑπὸ τῆς Πόλεως, παραχθεῖσαι διὰ τῆς αποκεύτρου
διαμέρισθαι, ἀπὸ τῆς φράστων σιγυμῶν ὅπου ὁ ὄγκος αὐτῆς
αὐχόμει ρόμπος, ἥρξασθαι ναὶ στρέφηται περὶ τὸν ἴδιον
αἴγανα.

Ἀπεδείχαμεν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων τῆς ὑλῶν
ὅσα δοκιμάζεται τὴν ἀφανισικήν ἐνέργειαν τοῦ πυρός,
ἔσιν οὐ κατίστασις τῆς ὑβριδώσεως, καὶ καθὼς ὅλαις ἐ-
ξελοῦσθαι κατὰ τὸ μᾶλλον οὐ ἡταν πυκνότερον, ἀνά-
γκη πᾶσα, ἵνα τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Σφαίρας οὐ αληθῶς
μίσθιον παγγεῖται ὑλη, ἔχουσα τὴν αὐτὴν φύσιν μὲν τὸν
ὑελώδη λίθον, ἤτις ἔσιν ἀπανταχοῦ τῆς ἐπιφανείας οὐ
βάσις, ύψημένη αὐτών τῶν αέργιαν, τῆς ὑελοπα-
γῆς ἀμμού, τῆς τιτανῶν πετρῶν, καὶ ὅλων τῶν ἐπι-
λοίπων ὑλῶν, αἱ ὅποιαι σωματικήσθησαν, ὑβριδώσθη-
σαν, καὶ μετεκομίσθησαν ὑπὸ τῆς ὑδάτων.

Ωστε, τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τῆς Σφαίρας ἔσιν ὄγ-
κος ὑελοπαγῆς ὑλης, ὀλίγοντι βαρυτέρας τῆς ὑελώδης
πέρας, μέσα εἰς τῆς ὅποιας τῆς χαύδακας αὔριστυμεν
τὰ μέταλλα, οὐ ὅποια ὅμως οὐσα τῆς αὐτῆς φύσεως δια-
φέρει μόνυν ὅτι ἐστιν ὄγκωδεστέρας καὶ πληρεστέρας· ἔχει
μὲν αὐτὴν χάσματα καὶ αὐτὰ καθὼς εἰς τὰς ὑβριδικὰς
ἐπιφανίας φαίνονται, αὐλαὶ τὸν ἐνδότερον φέρεται ναὶ ἥντι
παντεπειπλῆρες, ἐπειδὴ τὰ πικάπτει αὐτὰ ηδωπήσθη-
μόνον ναὶ γεύσιν ἐν καιρῷ τῆς συμπήξεως, καὶ τῆς
φράστης φυχραίσσεως· τὰ κατὰ κάθετον δὲ ρύγματα τῶν
όρεων, ἀγενόντο χεδὸν τὸν ἴδιον χρόνον οὖται ὅταν αἱ ὑ-
λαι διὰ τῆς φυχραίσσεως σωματικήγγοντο, ὅλαις τὰ παρό-
μοια ρύγματα ηδωπήσθησαν μόνον ἐπαίω τῆς ἐπιφανείας
ναὶ γεννηθῶσι, καθὼς βλέπομεν εἰς τοῦ ὄγκου ὑελου-

αἱ μεταλλικαὶ ὕλαι διεχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν
ὑελοπαγῶν ὑπὸ τῆς μακρᾶς καὶ συνεχῆς θερ-
μό-

η ἐκπικέψθε ὄρυκτοῦ, εἰς τοῦ ὅποις τὰ ἐπιφανήν
φάνονται ἔξοχα καὶ ἔντιμα, ἐν φύῳ τὸ ἴσωτερον τοῦ
ἔγκου εἴσι τερεού καὶ πλήρες.

Ἀνέξαρπότες ἀπὸ τῶν γενικῶν ταύτην αἵτίαν τῷ
σπηλαῖον καὶ τῶν χανδάκων, εἰς τὰ τῆς Γῆς ἐπιφά-
νηα, η ἀπόκειτρος διώμεις ἵνα μέσει ἀλληλαγένεια, οἵτις
συνειμένη μετὰ τῆς διωμειας τῆς Φυχραίσκως, παρή-
γαγε κατ' αρχὰς τὴν μέγιστην αὔτραν καὶ τὰς μεγίστας εἰς
τὰ κλίματα αἰσθόμενας, εἰς τὰ ὅποια ἐνήργη αὖτις
πολλῷ βιαιότερον. Διὸ ταύτην τὰς αἵτίαν δύρεθησαν τὰ
ὑπηλόταπτα τῷ ὄρεων καὶ τὰ μεγαλώταπτα βάθη πλησίον
τῷ Τροπικῷ καὶ τῷ Ἰσημερινῷ· διὸ ταύτην τὰς αἵ-
τίαν εἰς τὰ Μεσημβρινά ἐκεῖνα μέρη ἐγένοντα πιεσ-
σότερας κατατροφαὶ παρεῖ εἰς ἀλλα. Δεινὸν διωμεῖδε μετ'
τὰ φροσδιορίσαμεν τὸ βάθος καθ' αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὅποιον
τῆς Γῆς τὰ τρώματα αἰεφυσθήσθησαν ὑπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ
εἰς σπήλαια ἐνδόμυχα σωεξήρθησαν, αἷς ὅμως νομίζο-
μεν βίβαλον ὅτι τὸ τοιεῦτον βάθος, φρέπει περὶ τὸν
Ισημερινὸν γὰρ οὐναὶ πολλῷ μεγαλύτερον ἀπὸ τὰς αἵτια
κλίματα, ἐπιδημοτικοὶ αὐτῶν ἐπεκυρωθῆται οἱ σφαιραὶ φρέ-
τῆς ιδίας αὐτῆς συμπήξεως πλάνου τῶν ἐξ λόγκων,
(Ἄν τοιούτην εἰς τὰς μοῖρας λογίζονται) καὶ ἐν τε-
περιμόσιοι πλάνοι τὸ περὶ τὰς Πόλες. Τὸ δέδος αὐτοῦ
τῷ φλοιοῦ οὐ ἐπικαλύμματος, φροβάνεις παίστης ἐλατ-
τήμενον κατέ τὰς παχνόποτας, ἀπὸ τῷ Ἰσημερινοῦ,
ῶς ὑπὸ τὰς Πόλες τελεμάταιον ἀποστελμένη εἰς μηδενί,
οὐ δέ οὐλῇ ἀφ' οὗ σωτίδεται ὁ τοιεῦτος φλοιός, εἰς γένει
μόνη ὅποιοῦ ἐν καρῷ τῆς ἐκπήξεως αὐτῆς μετεποπίσθη,
καὶ τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς ὅπε σωτίδησται τὸ ἴξωτερον
μέρος τῆς Σφαιρας, διέμενε μόνιμον εἰς τὰς θέσιν του,
μηδόλως μετεβληθέν, ἐπικυρωθέν, οὐ μετενεχθέν. Καὶ
λοιπόν τὰ αὔτραν καὶ οἱ κενεῶντες ἐγένοντα μέρη εἰς τὸν

πέδω-

116 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

μότος, ἥτις αὐτὰς ὅξεηρε, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνδομέχων τῆς υδρογείου Σφαίρας ἀπώσατο εἰς ὄ-

ὑξωτερικόν φλοιον, οὐδὲ ὅσον αὖτος ἀπηυξέτητο κατὰ τὰ πάχος, ἥποι εὐγίγεια πλέον πλησιέστερος φρός τὸν Ἰσημερινού, τόσον μεγαλύτερος ἐκεῖνος δύρεθησαν καὶ συχύστερος. Κατ’ αὐτὸν τὸν βόπον τὰ πλέον μεγαλύτερα παπεινωματα, ἐγείρονται καὶ γενήσονται ὄχομι εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη, ὅπερ παρομοίως δύεται σκοντανταί μὲν μεγίσταις αἵστοτες τῆς ἐπιφανίας τῆς Σφαίρας, καὶ διὸ τοῦτο τὰ περιστότερα σπίλαια ρίγματα καὶ μεταλλία, διποῦ ἐγέρμισαν τὰς κενεῶντας αὔτας ἐν καιρῷ τῆς ἐκπίξεως ή τῆς ἔξαρσεως. Τὸ διατίτιον καὶ ὁ ἀργυρός, τὰ δόποια ὡς φρός τὰς λοιπὰς ὑλας τῆς Σφαίρας φαίνονται αἴπερας ἐλάχιστα, ἐξαρθρίσανται εἰς αἴτματα ἔξεχωρίσδησαν. ἀπὸ τῆς κοινῆς υελοπαγῆς ὑλης, διὸ τῆς ἐνεργείας τῆς θερμότητος κατὰ τὸν ἴδιον αὖτον βόπον καθάπερ βλέπομεν, ὅτι ἀπὸ μίαν χρυσιῶν ή ἀργυρᾶν πλάκα, ἐκσεδησαν εἰς τὴν ἐσίαν ἐνὸς καυτικοῦ κατόπερον, αὐφίπτανται τοῦ μετάλλου μόρια, διαχωρισθέντα φρότερον διὰ τῆς ἔξαρσεως, τὰ δόποια ἐπιλεγμένα τῆς ἐπαργυρίζεσσιν ὅσα σώματα δύεται φρός τῶν μεταλλικῶν των αἴτμων. Κατ’ αὐτὸν τὸν βόπον δεν διώσαται νὰ πινδύσῃ τις ὅτι ὅλα τὰ μεταλλακτικά ἔπιδεκτικά, καὶ εἰς μίαν μέσην θερμότητα, ηδιώσαντο νὰ σωισέδωσι παμπληθεὶς τῆς Σφαίρας τὴν σωθεσιν, μήτε ὅτι ηδιώσαντο νὰ καταπληγθῶσιν εἰς τὰς μεγάλας τῶν ἐνδομέχων βαθύτητας. Τὸ ἴδιον ἴχνευτερον τοῦ λοιπῶν ἀλλων μετάλλων, καὶ ὄρυχτων, τὰ δόποια εἰσὶν ἔτι μᾶλλον ἔπιδεκτικώτερας ἔξαρσεως διὰ τῆς τῆς θερμότητος ἐνεργείας, καὶ ὡς] φρός τὰς υελοπαγῆς ἀμμυντικά, καὶ τὰς ἀργιλλάς αἱ δόποιαι εἰσὶ λείψανται μόνον υελωδῶν σκωριῶν, αὐτὸν ή ἐπιφανία τῆς Γῆς ὑπῆρχεν ἀμέσως ἐσχετασμένη, μετὰ τὴν φρώτην αὖτης τύχρωσιν. Βέβαιον, ὅτι αὐταὶ δὲν ηδιώσαντο νὰ κατευχθῶσιν εἰς τὰς

24-

όλας τῆς ἐπιφανείας τὰς ὄξοχάς, ὅπε τὸ σύσ-
φυμα τῷ ὑλῶν, φρόξυνθει απὸ μίαν θύ-
γανσιν ταχυτάτην, εὐφρόξυντε τὰ ρήγματα
καὶ τὰς κυνέωνας, τὰ ὅποια ὕστερον εἰσκεπά-
θησαν, καὶ μερικαῖς φοραῖς δὲ ἐγέρμισαν απὸ
τὰς μεταλλικὰς ψύσιας ἐκείνας ὅπες ἡμεῖς ἔκει-
σύρκομεν σήμερον (1). Ἐπειδὴ ὅτον διὰ
τῶν

Εργαστήριον Πανεπιστήμιον Τόμεας Φιλολογίας Καρντίτης Κωνσταντίνου Νεοελληνικής Ιστορίας Λιεγούντης
Σύντομος περιηγητικός κατάλογος της Ελλάδος

Σύδοτερα, καὶ ὅτι διαπερῶσιν εἰς τόσον βάθος ἐώς ἢ δη-
λαδή αἱ μεταλλικαὶ φλέβαι διέκνυνται μέσα εἰς τοὺς
κυνέωνας καὶ τὰ αἴρα τῆς παλαιᾶς πάντης ἐπιφανείας
τῆς Γῆς, κακαλυμμένας ἥδη απὸ ὅλας τὰς ὑλὰς ὅπε
ἀπετέθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων.

Δυνάμεις λοιπὸν μὲν πολλὴν βάσιν νὰ συμπεριά-
μει, ὅτι τῆς Γῆς ή Σφαίρας, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς
ἔσιν εὖας σερεὸς ὄγκος, συάνθετος απὸ μίαν ύελοπαγη-
ὑλίνην, χωρίστινων χασμάτων ή κυνέων, καὶ ὅτι αὐ-
τὰ δύεισκονται εἰς τὰ σρώματα μόνον τὰ ὅποια εἰσὶν
ὑποκατανδυταὶ τῆς ἐπιφανείας. ὅτι ύπό τὸν Ἰσημερινὸν,
καὶ τὸ Μεσημβρινὸν κλίματα, αἱ τοιαῦται βαθύτητες ἥ-
σαν καὶ ἀκόμη εἰς πολὺ μεγαλύτεραι παρὰ εἰς τὰ εὐ-
κρατεῖ κλίματα ἢ τὰ ἀρκτικά. Ἐπειδὴ δύω ἥσαν αἱ αἰ-
τίαι αἵτινες αὖτε ύπό τὸν Ἰσημερινὸν παρήγαγον, ἥτοι
ἡ ἀπόκενθρος διάφανης καὶ ή θύχρανσις, ἐν φῷ ύπό τὰς
Πόλας ἔσι μόνη αἵτια τὸ θύχος, ὡσεὶ εἰς τὰς μεσημ-
βρινὰς γαῖας τὰ κατακαδίσματα ἥσαν πολὺ περισσό-
τερα καὶ μεγαλύτερα, τὰ κατέπικρατα ρήγματα συ-
χύοτερα, καὶ τῶν πολυτίμων μετάλλων τὰ αἰωρύγματα
ἀφθονότερα.

(1) Τὰ ρήγματα καὶ οἱ κυνέωνες τῷ γεωδῶν τῆς
Σφαίρας ὑξοχῶν, εἰσκεπάσθησαν, καὶ μερικαῖς δὲ φο-
ραῖς ἐγέρμισαν απὸ τὰς μεταλλικὰς ψύσιας ὅποις ἔκει-
μεῖς δύεισκομεν σήμερον. Αἱ μεταλλικαὶ φλέβες (λέγει
οἱ Κ. Ἐλλῆρος) δύεισκονται μόνον εἰς τὰ εὔηρμεια
μέ-

118 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

την ἀρχὴν τὸ μεταλλεῖον, πρέπει νὰ ἐκλά-
βωσι την ἴδιαν διαφορὰν, ἵνα σύμφεδα πε-
εί

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΣΟΒΟΥΛΟΥ

μέρη τῆς μίαν μακράν τῶν ὄρέων σειρᾶς. Η σειρὰ ἄντη
τῶν ὄρέων υποτίθησι πάντα το διότι βάσιν αὐτῆς την
σκληρὰν πέτραν, ἕως ἣν ἂυτη διαφυλάττῃ την συνέ-
χειαν της, μήτε ἰχόμενον μικρὸν φαινόμενον νὰ αἰσχα-
λύτωμεν ἐκτιγας φλέβας μεταλλικάς, ἀλλ' ὅταν ἀπαν-
τίνηται ράγαδες, ή χανδάκες ἐλπίζομεν πότε νὰ εὑρω-
μεν. Παρεπήρισσοι οἱ Φυσικοὶ Ορυκτολόγοι ὅτι ἐν τῇ
Γερμανίᾳ ή τηλίον ἐπιπλέοντέροι θέσις ἔστιν ὅταν η
σειρὰ τῶν ὄρέων, αἰνιγματικὸν ὄλιγον κατ' ὄλιγον, διδι-
δωται καπὲ τὸ Μεσομεσογεο-ανατολικὸν μέρος, καὶ
ἀφ' ἣν ἀπαξένει τῆς μεγίστης αὐτῆς ὑπερόπτης φύσης,
αἴτιασθίτως ἀποκλίνουσα ἐλατφύται κατὰ τὸ Δυ-
τικο-βόρειον.

Τὸν ἴσι σωμάτως μίαν ἀγρία πέτρα, τῆς ὅποιας
η ἔκτασις φροβάνει ἐπ' ἀπειρον μετρκαῖς φορᾶς, η ὅ-
ποιας ὅμως διερράγη καὶ ὑπανοίχθη εἰς διάφορα μέρη,
τὰ ὅποια περιέχεται μεταλλακτικαῖς φορᾶς ἀμιγῆ, τῷ
πλεῖστον ὅμως μεμιγμένα. Τὰ πικάπτα ρύγματα εἰσὶν
ἔτρωμασκα σωμάτερον ἀπὸ μίαν λαβυρίνθιαν γῆν,
την ὅποιαν ὄνομάζεται οἱ μεταλλεῖς Κουάρζον,
ὅταν δὲ ὑπάρχῃ βαρυτέρα μεσός, ἀλλὰ πολὺ διαφα-
ρτέρα, καὶ μεταλλεύτικωτέρα φεδόν ὡς τὸ Τάλκον, κα-
λεῖται Στάθον· ἀβφεργαῖος αὐτὴν καὶ φρός την πέ-
τραν ἔσιν ἐσκεπασμένη, ἀπὸ εἰν ἄδος ἵλυος, η ὅποια
φάνεται ὅτι δίδει θρέψιν εἰς τὰς Κουαρζώδεις η
σταθώδεις γῆν. Τὰ δύο πικάπτα καλύμματα, εἰσὶν
η θύκη η τὸ ἔλυτρον τῆς μεταλλικῆς φλεβός, αἱ ὅποια
οσού πλέον καπὲ κάρδεον ἴδιωνται, πόσον δίδυστι με-
ταλλοτέραν ἐπιδεικνύειν μεταλλικῶν, καὶ οἱ μεταλ-
λεῖς πάντας οσάκις βλέπουσιν ὅτι η φλέψ ιδιωτεία
κατὰ κάρδεον, λέγουσιν ὅτι προβαίνει ἐξευγε-
νιζόμενη.

Eis

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εἰ τῆς ἀρχῆς τῷ πέλοπαγῶν καὶ τιτανῶν
οὐσιῶν, τῇ δὲ ὁποίων αἱ φράγται παρίχθησαν
διὰ

Eis ὅλα αὖτις τὰ ρήγματα καὶ τὰ αὖτρα ἔγενοντα
τὰ μέταλλα ἀπὸ μίαν συνεχῆ καὶ σφραδροπάτην ὑξετμί-
σιν, οἱ ἀτμοὶ τῷ μεταλλείων ἀποδικύνεσιν ἔτι διερ-
κοῦσαν τὰς πιλαύτινα ἐξετμίσιν, ὅσα δέ ποσας δεῖ
ἐξετμίζεσθαι βαρύστερον. Ή βεβαιοπάτητο πό-
δησις, ὅτι οἱ αὐτοδόμοι ἀτμοὶ φέρεσθαι καὶ ἀπόμενος ἢ
μόσχος μεταλλικά, καὶ ὅτι αὖτις φροσκολλώσιν εἰς ὅλους
τὰς ποικίλας τῶν αὐτορυσσομένων ράγανδων, ἐγενήτη καὶ
μικρὸν ἐπικάλυψις, ὃποῦ βλέπομεν εἰς ὅλην τὴν πε-
ριφερεῖαν παρομοίων ρήγμάτων ἢ κοιλοτάτων τῶν βρά-
χων, ἕως ἡ ὄλοκλήρως τὸ πιεσμένον γεμίσῃ, καὶ αἱ
φλέβες ἐντελῶς ψυχηματισθῶσι. Τοῦτο ἀποδικύνεται
ἔτι μᾶλλον διὸ τῶν ἔργωντος κατὰ περίστασιν ἀλησμο-
νησάντων μέσα εἰς τὰ μεταλλεῖα, τὰ ὅποια μετέ πολ-
λὰς χρόνις ὕστερον, διεργάσκονται ἀπὸ τὸ ἴδιον μέταλλον
ἀσκεπτασμένα καὶ ἐπιλεπιδωμένα.

Ταὶ ρήγματα ἔνος ὄρυς, ἀπὸ τῶν ὁποίων αὐτοδίδε-
ται αἴφνιός ἢ μεταλλικὴ φλέψ, πάντα τε ἔγκλινουσιν ἢ
φροσάγουσι τὰς διεύθωσίν των φρόντις Γῆς τὰς κάθε-
των· εἰς αὖτις ὅσον βαθύτερον οἱ μεταλλεῖς καταβαίνουσι,
τόσον διερμοτέραν καὶ τὰς κράσιν τοῦ αἵρετος ἀπαντῶσιν,
ἐνίστε δέ τόσον παμπληθεῖς ὑξετμίσεις εἰσιν, ὥστε ἵνα
ἀποφύγωσιν ἐκεῖνοι τὸ πνίξιμον, ὃποῦ τὸ θεῶδη καὶ
ἀρσενικικὰ μόσχα πέδωντο εὐθὺς ναὶ τοῖς φροξενήσω-
σιν, αὐτοκάζονται ναὶ ἀποχωρήσωσιν ὅσον τάχιστα φρόν-
ται φρέστα ἢ φρόντις τὰς διόδους τοῦ αὗτρα. Eἰς ὅλας τὰς
αὐτορύζεις τῶν καλυμμένων Ἡμιμετάλλων, διεργάσκονται
σωμήδως τὸ θεῖον καὶ τὸ ἀρσενικόν, ἀπὸ τῶν ὁποίων
ἐκμεταλλίζονται.

Ο Χρυσός μόνον, ἐνίστε δέ ὁ Ἄργυρος, καὶ ὁ Χαλ-
κός διεργάσκονται εἰς μικρὰς ποσότητας ἀμιγῆ, ἀλλ' ὁ
Σίδηρος, ὁ Μόλυβδος, καὶ ὁ Καραϊστερός, ὅταν ἐκ τῆς

Φλε-

120 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

διαὶ τῆς ὄνεργειας τοῦ πυρὸς, αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀφ' ἧς πυρὸς πάσαις διεμέσασε καὶ τὸ ὕδωρ. Εἰς τὰ αὐτραὶ τῇδε μεταλλείων, οἱ πρώτισοι αὐλακεῖς ή οἱ ἀρχικοὶ ὄγκοι, ἐγένοντο διὰ τῆς ἐκπίξεως καὶ σχάρσεως ὑπὸ τῆς ὄνεργειας τῷ πυρός· οἱ δὲ δύστεροι, τοὺς ὅποίους πρέπει νὰ θεωρήσῃ τις ὡς δύστερας ή παρασιτικὰς φλέβας, ἐγένοντο ύπερως ἢτοι διαμεσάσατος τοῦ ὕδατος. Οἱ πρώτιστοι ἐκεῖνοι αὐλακεῖς, οἱ δύποιοι φαίνονται ὅτι παρασαίνονται τὰς κορμοὺς τῇδε μεταλλικῶν διεύδρων, ἀφ' ἧς ὅλοι ἐγένοντο, ἢτοι διὰ τῆς ἐκπίξεως ἐν καιρῷ τῷ πρωτογόνῳ πυρὸς, ή διὰ τῆς σχάρσεως εἰς τὰς ἐφεξῆς χρόνους, δύρεθνσαν καὶ ακόμη διείσκονται σημερον εἰς τὰ κατὰ πάθετον ρήγματα τῇδε ύψηλοτάτων ὄρέων, ἐν ᾧ εἰς τὰς πρόποδας τῇδε αὐτῇδε τὰ μικρὰ μόνον απαργανύνται φλεβία, τὰ

ο-

φλεβῶν αὐτούς αντανταί, εἰσιν ανάκεκραμμένα μετὰ τῆς θάνατος τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἐκ πάρκες οἵδιοροισιν ὅτι χαίρουσι τὸ μεταλλικόν των θηρίων αὐτὰ ἡσανταί τοις ὀντοσμένον βαθμὸν θερμότητος, αὐτοὺς λόγον κατὰ τὸ διάφορον αὐτῶν ἀδος. Οἱ αἴφανισμοὶ αὐτὸς τοῦ μεταλλικοῦ σχινίματος ὅπερ πάρχουσι τὰ τέωσαρχα Ἡμιμέταλλα, μᾶς διδάσκει ὅτι αὐτῶν η βάσις ἔστι μία γεώδης ὑλὴ, καὶ ἐπειδὴ αἱ μεταλλικαὶ ἐκάναι σάκται ἔξυελλυνται, ἡσανταί τοις ὀντοσμένον βαθμὸν θερμότητος, ὡς αἱ τιτανώδεις καὶ γυψώδεις γῆαι, δεν δωμάρεδα γαλαζοφίβαλλωμενοὶ ὅτι δεν λύεται η μεταλλικὴ γῆ ἐκ τοῦ αὐτοδμοῦ τῶν ὑελοπταγῶν ἐκείνων ὑλῶν. *Op. Extrait du Mémoire de M. Eller sur l'origine et la génération des Métaux, dans le Recueil de l'Académie de Berlin, Année 1753.*

όποια ήδυναντο νὰ ἐκλιθῶσιν ὡς κλάδοι τῆς
μεταλλικῶν δούλων, τὴν ὁποίαν ὅμως οὐ αἴρεται
χάρι ἔτιν τὸ χάριτον διάφορος, ἐπειδὴ γὰρ δεῦται εἰ-
γένεστο ὑπὸ τῷ πυρὸς τὰ ἔχαται αὐτὰ μεταλ-
λεῖα, ἀλλὰ παρίχθισσα διὰ τῆς διαδόχου ἐ-
νεργείας τῷ ὕδατος, τὸ ὄποιον εἰς τὰς υγειο-
τέρους χρόνους οὔτεχώεισιν ἀπὸ τὰς παλαιὰς
φλέβας μεταλλικὰ μόεια, τὰ ὄποια ἔχει συ-
νιθροισμένα καὶ ἀποτελειμένα εἰς διάφορα χρή-
ματα, αὐτότερα πάντατε ἀπὸ τὰς φράτας ἐκεί-
νων αὐλακας (1).

Κα-

(1) Ο Κ. Λεμάνος περίφημος Χημικὸς ἐπε-
νόποτε φράτας τῶν διπλῶν τῶν μεταλλικῶν ὄρυγμάτων
ἀρχικῶν, καὶ ἐπιπλέοντος διέκρινε τὰς φλέβας τῶν ὄρέων
ἀπὸ τὰ στρώματα· ὁ χρυσὸς λέγει καὶ ὁ ἄργυρος δι-
είσκονται μονον εἰς ὄρηγάς φλέβας ὀλοκλήρως· ὁ σί-
δηρος ὅμως διείσκεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ στρώ-
ματα τῆς ὄρέων. Όλα τὰ κομμάτια ἢ τύγματα τῷ χρυ-
σοῦ καὶ ἄργυρου ὄποιοι εἰς τὰ στρώματα τῶν ὄρέων δύρι-
σκονται, εἰσὶ μόνον εἰς αὐτὰ διεσκορπισμένα, καὶ ἀ-
πεσπάσθησαν ἀπὸ τῶν φλεβῶν ὄποιοι εὑρίσκονται εἰς
τὰ αὐτότερα ὄρη πλησιέστερα μὲν αὐτὰ τὰ στρώματα.

Ο Χρυσὸς δεινὸς διείσκεται ποτε αὐτομεμιγμένος,
πάντατε δὲ γυήσιος καὶ καθαρός, οὗτοι ὄλικῶς εἰς τὰς
φυσικῶν τὰ αὐλακὰ μεμορφωμένοις εἰς τόσον λεπτά τύ-
μάτια, ὥστε ματαίως ἐμελέτη νὰ παρίσηται ἵνα ανα-
καλύψῃ αὐτὸν μὲν μικροσκόπιον· εἰς τὰ στρώματα τῆς
ὄρέων μήπε διείσκεται, σπανίον δὲ νὰ δύρεδη εἰς ἐ-
κεῖνα καὶ ἄργυρος, ὅτι τὰ δύω αὐτὰ μέταλλα αὐτίκασταν
ὑξερέστως εἰς τὰς φλέβας τῆς ὄρέων· δύρεδη μὲν ὅλος
τοῦτο ὁ ἄργυρος εἰς μικρὰ φλεβία τὰ σχῆμα τε-
χοθεῖς μεταξὺ τοῦ Σχιστοῦ· αλλ' ὁ γυήσιος χαλκὸς δι-